

PAPA FRANJO

Božja providnost

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji
u nedjelju 2. ožujka 2014.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U središtu liturgije ove nedjelje nalazimo jednu od najutješnijih istina: to je Božja providnost. Prorok Izaija je predstavlja slikom majčinske ljubavi pune nježnosti i kaže: "Može li žena zaboravit' svoje dojenče, ne imat' sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja zaboraviti neću" (49, 15). Kako je to lijepo! Bog nas ne zaboravlja, nikoga od nas! Sve nas poznaje po imenu i prezimenu. Ljubi nas i ne zaboravlja nas. Kako lijepa misao... Taj poziv na pouzdanje u Boga nalazi paralelu u tekstu iz Matejevog Evanđelja: "Pogledajte ptice nebeske! – kaže Isus – Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac... Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih" (Mt 6, 26.28-29).

Ali kada pomislimo na mnoge osobe koje žive u oskudici, ili čak u bijedi koja vrijeđa njihovo dostojanstvo, te bi se Isusove riječi mogle činiti apstraktnima, ako ne i iluzornima. Ali zapravo one su više no ikad aktualne! Podsjećaju da se ne može služiti dvojici gospodara: Bogu i bogatstvu. Sve dok svaki bude tražio da zgrće za sebe, sve dotle neće biti pravednosti. Poslušajmo to dobro! Sve dok svaki bude tražio da zgrće za sebe, sve dotle neće biti pravednosti. Ako naprotiv, uzdajući se u Božju providnost, zajedno tražimo njegovo Kraljevstvo, tada neće nikome nedostajati ono nužno da živi dostojanstveno.

Srce zaokupljeno žudnjom za posjedovanjem je srce puno te žudnje za posjedovanjem, ali u njemu nema Boga. Zbog toga je Isus u više navrata opomenuo bogate, jer su oni u velikoj opasnosti da svoju sigurnost stave u dobra ovoga svijeta, dok sigurnost, konačna sigurnost, je u Bogu. U srcu opsjednutom bogatstvima, nema više mjesta za vjeru: sve je ispunjeno bogatstvima, nema mjesta za vjeru. Ako se pak Bogu ostavi mjesto koje mu pripada, a to je prvo mjesto, tada nas njegova ljubav navodi da dijelimo također bogatstva, da ih stavljamo u službu projekata solidarnosti i razvoja, kao što to pokazuju brojni primjeri, također iz nedavne prošlosti, u povijesti Crkve. I tako Božja providnost prolazi kroz naše služenje drugima, naše dijeljenje s drugima. Ako svaki od nas ne zgrće bogatstva samo za sebe već ih stavlja u službu drugih, u tome slučaju Božja providnost postaje vidljiva u tome činu solidarnosti. Ako naprotiv svaki zgrće samo za sebe, što će mu se dogoditi kada ga Bog pozove sebi? Neće ponijeti sa sobom bogatstva, jer – znate – sudarij (rubac kojim se u starini brisao znoj sa čela, op. pr.) nema džepove! Bolje je dijeliti, jer u nebo nosimo samo ono što smo dijelili s drugima.

Put koji pokazuje Isus može se činiti malo realističnim obzirom na opći mentalitet i probleme ekonomske krize; ali, ako se bolje razmisli, ona nas dovodi do ispravne ljestvice vrijednosti. On kaže: "Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?" (Mt 6, 25). Kako nikom ne bi nedostajalo kruha, vode, odjeće, krova nad glavom, rada, zdravlja, potrebno je

da se svi priznamo djecom Oca koji je na nebesima te dakle braća među sobom i da se u skladu s tim i ponašamo. Na to sam podsjetio u Poruci za mir od 1. siječnja: put koji vodi do mira je bratstvo: taj se put sastoji u tome da kročimo zajedno, da sve dijelimo zajedno.

U svjetlu Božje riječi ove nedjelje zazovimo Djevicu Mariju kao Majku Božje providnosti. Njoj povjerimo naš život, put Crkve i čovječanstva. Na osobit način zazovimo njezin zagovor da se svi trude živjeti jednostavno i umjereno i da budu pozorni na potrebe braće koja su u najvećoj potrebi.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, molim vas da i nadalje molite za Ukrajinu, koja proživljava osjetljivu situaciju: dok izražavam nadu da će sve sastavnice društva poraditi na prevladavanju nerazumijevanja i zajedno graditi budućnost toga naroda, upućujem međunarodnoj zajednici usrdni apel da podupre svaku inicijativu u korist dijaloga i sloge.

[...]

Ovaj ćemo tjedan započeti korizmu, koja je hod Božjeg naroda prema Uskrsu, hod obraćenja, borbe protiv zla oružjima molitve, posta i milosrđa. Čovječanstvo treba pravdu, pomirenje, mir, i moći će to imati samo ako se svim srcem vrati Bogu, koji je njegov izvor. I mi svi trebamo Božje oproštenje. Uđimo u korizmu u duhu klanjanja Bogu i

bratske solidarnosti s onima koji su, u ovim vremenima, kušani siromaštvom i žestokim sukobima.

Svima želim ugodnu nedjelju i dobar tek. Doviđenja!